

LOKAKUU - OCTOBER 2014 No. 10 VOLUME 89

\$4.00 (HST
INCL.)
3,50 EUROA

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

Luovutin lähetyšnäkyni Jumalalle

Alina on syntynyt Kangasalla ja kasvannut maalaistalossa, missä oli kanoja, kaneja ja vuohia. Yksi niistä vuohista oli Alinan oma rakas vuohi. Alina eli onnellista, pienen maalaislapsen elämää kahden veljen pikkusiskona.

Toinen isoveljistä, Timo, oli kasvattilapsi, jolla oli Downs Syndrome (downin oireyhtymä). Alinan vanhemmat olivat ottaneet hänet pari vuotta ennen Alinan syntymää, koska he luulivat etteivät saa enää toista lasta. Timo kuoli sydänvikaan, kun Alina oli seitsemäntoistavuotias. Kesä oli ollut niin kuuma, että hänen sydämensä ei kestänyt sitä. Mutta Timo oli elänyt 10 vuotta pitempään kuin lääkärit olivat luvanneet ja se oli perheelle suuri ihme ja ilonaihe.

- Timo oli minulle hyvin läheinen. Kun minut tuotiin sairaalasta kotiin Timo tuli sängyn vierelle ja sanoi: "Tyttö tuli!" Hän oli aina kanssani ja piti minusta huolta. Se, että meillä oli tällainen kehitysvammainen veli, oli suuri siunaus perheellemme. Se on antanut minulle aivan erilaisen pohjan elämään kuin minulla olisi ollut ilman Timoa perheessämme.

Uskoontulo

Alina kertoo, että häntä oli pienestä asti viety pyhäkouluun ja leireille. Hän oli käynyt sekä luterilaisen- että helluntaiseurakunnan kerhoissa.

- Pienestä asti minulla on ollut selvä kuva siitä, että ihmisen pitää katua syntejensä ja pyytää Jumalalta anteeksi, ja uskoa, että Jeesuksen veri on puhdistanut meidät kaikesta synnistä.

Alina muistaa kuinka hän neljävuotiaana oli sanonut äidillensä rumasti jostain asiasta ja mennyt istumaan kodin rappusille mököttämään ja siinä rukoillut: "Jeesus olen pahoillani siitä, että minä en osaa käyttäytyä oikein, anna minulle anteeksi syntini!" Omia lapsia seuratessaan Alina on todennut kuinka pieninä lapset jo ymmärtävät uskonasiota.

Avioliitto

- Lukioaikana ja sen jälkeen tein seurakunnan nuorten kanssa lähetysmatkoja Eurooppaan ja Venäjälle, usein toimien ryhmän johtajana. Silloin ajattelin, että minusta varmaan tulee lähetystöntekijä. Lukio vuosina puhuin

isäni kanssa haluavani mennä raamatukouluun. Isä oli sanonut, että pitää käydä lukio loppuun ensin. Jos olisin lopettanut lukion kesken ja lähtenyt Isokirjaan, olisin silloin tavannut Markuksen, ja tiedän, että olisin ollut aivan liian epäkypsä siinä vaiheessa tapamaan häntä. Lähetysmatkojen, lukion ja sosionomitutkinnon jälkeen päätin mennä raamatukouluun ja alkaa lähetystöntekijäksi; se olisi sitten minun elämäni. Minun piti päättää missä suorittaa kolmannen vuoden harjoittelu sosionomitutkintoa varten. Äitini eno Kanadasta tuli käymään Suomessa ja kysyi, että mikset tule Kanadaan? Ajattelin heti, että miksei, kun ei ollut Suomessakaan halua olla. Minulla oli ystävä Tampereella, joka oli Vancouverista kotoisin ja kysyin häneltä, jos hän tietäisi ketään Torontosta, joka voisi auttaa löytämään paikkaa. Tämä ystävä antoi minulle Markuksen s-posti osoitteen ja vinkkasi silmää ja sanoi: "Tässä on oikein hyvä kontakti sinulle." Sanoin hänelle, että en etsi mitään miestä ja voi olla, etten koskaan edes

mene naimisiin. Ystäväni vaan nauroi. Lähdin Kanadaan ja tapasin Markuksen. Rukoilin ja kysyin johdatusta, että onko tämä oikea ratkaisu ja pitääkö minun muuttaa Kanadaan vai jatkaa lähetystyötä Suomessa. Rukoillessani johdatusta, luovutin lähetyšnäkyni Jumalalle sillä ehdolla, että Hän käyttäisi minua työssään täällä Kanadassa.

Seuraava jakso hänen elämässään olikin sitten aika nopeata touhua: sähköpostiviestit lensivät edestakaisin ennen kuin Alina sitten lähti Kanadaan. Alinalla oli tarkka lista siitä, että jos hän menisi naimisiin, mitä siinä miehessä sitten pitää olla; naimisiin mennään kerran ja virheitä ei ollut varaa tehdä. Yksi ehto oli se, että miehen piti olla antautunut Jumalan työhön ja etsiä Hänen tahtoansa koko sydämeästään. Tuon listan ehdot olivatkin sähköpostiviestien pääsisältö. Markukselta tuli kaikki vastaukset ihan oikein. Alina sanoi siinä vaiheessa Jumalalle: "Ehkä voisin sitten mennä naimisiin, jos täl-

Jatkuu sivulla 4

**Pelkoni, huoleni
Herralle annan
Eeva Kota-aho
sivu 3**

**FIDA-Lehden toimittaja
Lassi Mäkinen
sivu 3**

**Tämä on Intiaa!
Esther Greusin
jalanjäljillä Intiassa
sivu 4**

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

.....
Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8

TEL 604 321 0555

E-MAIL: editor@todistaja.com

Websivu/Webpage- www.todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Hilikka Pellikka, Sanna Mutka

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ

Velhontie 2 G 58 48350 Kotka

Puh 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$40.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$45.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$50.00

USA: US \$45.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$50.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 45 euroa.

Muista maista:

CAD \$50.00, US \$50.00 tai 45.00 euroa.

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

.....
\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of
the Government of Canada, through the
Canada Periodical Fund of the Department of
Canadian Heritage.

Canada

Suuretkin puut huojuvat

Sierra Nevadan länsirinteellä Kaliforniassa, Sequoia Kansallispuistossa jättiläispuiden joukossa on myös maailman suurin puu, General Sherman, jonka korkeus on noin 84 metriä, rungon halkaisija yli 11 metriä ja rungon kuutiotilavuus noin 1500 kuutiometriä.

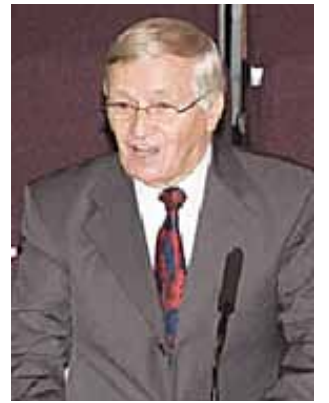
Jättiläispuiden alla luonnon juhlavuus on niin valtava, että ihmiset puhuvat kuiskaamalla. Mutta nämäkin jättiläiset huojuvat. Jos ne huojuvat, eikö sitten pienet puut.

Profeetta Elia istui kinsteripensaan juurella ja sanoi: "Jo riittää, Herra, ota minun henkeni, sillä minä en ole isäni parempi." Tämä tapahtui Karmel-vuoren valtavan tapahtuman jälkeen. Vankilassa ollessaan Johannes Kastaja lähetti opetuslapsensa kysymään Jeesukselta: "Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?"

Hän oli itse nähnyt Jumalan Hengen laskeutuvan Jeesuksen päälle niin kuin kyyhkysen ja kuullut taivaasta äänen, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt." Mutta nyt vankilassa ollessaan hän oli masentunut. Uskon, että kun pyöveli menee suorittamaan julmaa työtään Johannes Kastajan selliin, hän tapaa siellä masentuneen ja synkkämielisen miehen, mutta kuitenkin Herran oman. Erään asian yh-

Cathedral Grove, Vancouver Island, Kanada

Matti Kumpulainen

teydessä Jeesus sanoi: "Voi sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne?" Kyllä Jeesus tiesi, mutta hän oli masentunut ja hän oli väsynyt. - Jos suuret puut huojuvat, eikö sitten pienet. Jos Elia, Johannes Kastaja ja jopa Jeesus kokivat masennusta, emmekö sitten sinä ja minä.

Paavali kirjoittaa korinttolaisille: "Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla." Hän kirjoittaa myös: "Kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessaamme." Jumala on kai-

ken lohdutuksen Jumala. Profeetta Samuelin äiti sai kokea Jumalan lohdutusta. Sitä saivat kokea Nainin leski, Martha ja Maria ja myös kaksi masentunutta opetuslasta Emmauksen tiellä. Jumalan lohdutusta sai kokea myös Paavali työtovereineen. Kerro Jumalalle murheesi, hän on myös sinun paras lohduttajasi.

Matti Kumpulainen

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Syksy on hyvässä vauhdissa ja sen merkit ilmevät selvästi puiden väreissä ja ilmojen muutoksissa. Lokakuussa vietämme myös "Kiitospäivää".

Löydät tässä numerossa muutamia inspiroivia kirjoituksia tästä aiheesta. On mahtavaa, että yksi päivä vuodesta on erotettu "Kiitosta" varten, mutta kiitoksen aiheita riittää jokaiselle päivälle. Vaikka elämässämme olisi kuinka vaikeata, voimme kuitenkin aina löytää jotain, josta voimme kiittää. Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti (Ps. 136:1).

Joulutervehdykset kohentavat tuntuvasti Todistajan taloudellista tilannetta ja antavat erinomaisen tilaisuuden meille, jotka olemme hitaita kirjoittamaan joulukortteja. Tervehdyksen tulee olla toimituksessa marraskuun 9. päivään mennessä. Sen voi tietysti lähettää postissa, tai e-mailin kautta, mikä olisi erittäin toivottavaa. Ottakaa huomioon, että faxilla EI voi toimittaa tervehdyksiä.

Tässä muistutus: marras/joulukuun lehti on kaksoisnumero ja postitetaan marraskuun loppupuolella. Lehti

on siitä erilainen, että siinä on neljä ylimääräistä sivua.

Vuosi 2015 lähestyy nopeata vauhtia. Tammikuun painoksen teemana on "Uusi alkua". Jätän sinulle haasteen kirjoittaa lehtemme tästä aiheesta. Kirjoitukset tulisivat olla toimistossa joulukuun 3. päivään mennessä.

Vuoden loppua lähestyessämme, olisi mukava saada palautetta; kuinka Todistaja-lehti on saanut olla avuksi ja hyödyksi sinulle tai ystävällesi. Taivaan Isän siunausta ja kiitosmieltä kaikille!

Outi

**Katso milloin tilauksesi päättyy!
Se näkyy osoitelapussa. Jos
siinä on esim. merkintä 101-12-2014,
tilaus päättyy numeroon
12 eli joulukuun 2014.**

Pääkirjoitus

Hiljattain hankimme puutarhalta omenapuun. Kassalla saimme kuulla puulla olevan elinikäisen takuun. Jos puu kuolee, uusi, kauppahintaa vastaava tuote annetaan tilalle. Olimme hyvin kosketettuja tuosta ajatuksesta ja se toi mieleen monta muutakin asiaa joilla on elinikäinen takuu, yksi sellainen on: "Kiitos!"

Kiitos kuuluu niihin sanoihin, jotka eivät koskaan menetä merkitystään eivätkä kuole. Muistutamme lapsiamme kiittämään, mutta muistammeko itse kiittää. Kiitospäivän viettoon valmistauduttaessa kerron itselleni, että muista ettet uuvuta itseäsi kotisi siivoamisessa ja keittiön kiireissä, vaan myös vietä aikaa

perheesi kanssa ja syvällisesti mieti kuinka kiitollinen Jumalalle olet kodista, ruuasta, ystävistä ja perheestä.

Kosketuin syvällisesti, kun mieheni äiti Annelimummu oli meillä Suomesta vierailulla ja hän kiitti joka aamu 7-vuotiaan poikamme Alexin kanssa Jumalaa hänen suuruudestaan Psalmin 100 sanoin, jota kutsutaankin "Kehotus kiittämään Herraa" psalmiksi.

Kahden viikon vierailun jälkeen pieni 7-vuotias poika oli oppinut psalmin ulkoa. Mummu oli viisaasti käyttänyt liikkeitä sanojen muistamiseen. Yhdessä he istuivat vuoteen laidalla kädet kattoon kohotettuina ja sanoivat:

Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa.

He halusivat toisiaan ja veisasivat:

Palvelkaa Herraa ilolla, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla. Tietäkää, että Herra on Jumala.

Mummo ja poika osoittivat kuinka Jumala on heidän luonut ja sormillaan kulkivat pitkin käsivarttaan kuin lampaat.

Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.

He levittivät kätensä upeaan kaareen kuin porttia tehden ja sanoivat:

Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten.

Sitten he riemuiten taputtivat tahdissa käsiään ja lo-

puksi koskettivat toinen toistensa polvia.

Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä. Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Tällainen kiitollisuus Jumalaa kohtaan näkyy arkipäivänelämässä. Se on aitoa ja todellista. Kiitollisuus antaa näkökulmaa elämään. Se auttaa seisomaan lujana, puhumaan armon sanoja totuudessa ja rakkaudessa.

Kiitos avaa oven suurempaan! Jeesus antoi meille "kiitollisen mielen"-mallin. Uudessa testamentissa on kolme Jeesuksen kiitosmielistä rukousta. Jeesus ylistää Isää siitä, että tämä on ilmoittanut valtakuntansa salaisuudet oppimattomille ja lapsetkin voivat ne ymmärtää. Lasaruksen haudalla Jeesus kiittää Jumalaa siitä, että Isä aina kuulee häntä. Jeesus kiittää, että Jumalalla on voima yli kuoleman. Kolmanneksi, kun Jeesus asetti ehtoollisen, hän kiitti ja mursi leivän ja jakoi viinin. Hän kiitti, vaikka tiesi mikä häntä odotti.

Sydämeistä nouseva kiitos keventää mielen ja auttaa tunnistamaan siunauksen elämän ehtoossakin. Kun katson heitä yhdessä - isoäitiä ja lasta - ymmärrän minkä rikkauden, armon ja totuuden lähteellä he ovat. Tuo totuus on lähtöisin Kristuksen tuntemisesta. Se virtaa aitoudessa ja vilpittömyydessä aitojen ihmisten keskellä. Yhdessä! Toisella on edessä elämän aamu, toisella elämän ehto, mutta he kiittävät yhdessä. Tämän kuvan tulen muistamaan ikuisesti. "Kiittäkää joka tilassa", sanoo Raamattu. Kehotan sinua kiittämään, kiittämään yhdessä.

Pelkoni, huoleni Herralle annan

Suomessa ollessani sain tavata monia uskonystäviä. Yksi heistä oli Eeva Kota-aho Sastamalasta (ent. Vammala). Hän kertoo tässä Jumalan uskollisuudesta ja miten Jumala johdatti hänet luokseen.

- Olen Eeva Kota-aho os. Väisänen ja syntyn Oulaisista. Perheeseen kuuluu aviomies Markku. Meillä on yksi tytär ja ihana vävy ja heillä on kolme suloista lasta, 2, 4 ja 6 vuotiaat, jotka tuovat mummilta ja vaarille suurta iloa. Ammatiltani olen toimistovirkailija, mutta vuodesta 2000 jäin työstä pois, koska muutimme Vaasasta tänne Sastamalaan.

Olen ollut omaishoitajana vanhemmilleni siitä asti, kun muutimme tänne. Äitini on jo kohta 94-vuotias ja isäpuoleni Arthur Kukkula on jo ylittänyt 102 vuoden iän. He asuvat vielä kotona ja tukitoimilla tulevat toimeen siellä. Arthur Kukkula on teille monelle tuttu henkilö vuosien takaa, kävivät-

hän he vajaa 22 vuotta sitten Floridassa saarnamatkalla. Ja myös "honeymoon" oli kyseessä. Äitini Alma Reeta Väisänen-Kukkula os. Junkkari on syntyn Puolangalta ja hänen isänsä veljet ja siskot lähtivät 1800 luvun lopussa ja 1900 alussa Amerikkaan, ja joku muutti myös Kanadaan. Joten sukuselvitysten perusteella minulla on vielä elossa pikkuserkkuja siellä päin. En ole ollut yhteydessä heihin, joten tunnen siksi sielussani, että jokin "kaukokaipuu" minulla on.

Uskoontulo

Uskoon tulin 31 vuotta sitten eli 4.4.1983 oli se päivä, jolloin tunsin sydämessäni, että nyt on minun päiväni antaa elämäni Jeesukselle. Monien kuukausien etsinnän jälkeen, Jumala puhui minulle suoraan sydämeeni pitkänäperjantaina. Se oli sellaista puhetta, mitä en osaa sanoilla kuvata. Olen saanut sen jälkeenkin kuulla Jumalan ääntä ja kehotusta tehdä asioita Hänen tahtonsa mukaan. Sitä ennen olin ko-

kenut valtavaa kuolemanpelkoa. Pelkoni alkoi vuotta aikaisemmin, kun olin synnyttämässä lastani ja sitä ennen olin ollut 1 kk sairaalassa raskausmyrkytyksen takia. Synnytys oli vaikea ja pitkä ja siinä minun sydämeni alkoi hakata 236 kertaa minuutissa ja henkipoloinen oli vaarassa, sekä lapsi. Herra armahti minua ja antoi minulle elämän, joka johti Hänen luokseen vuotta myöhemmin.

Tyttäreni syntymän jälkeen alkoi minun etsikkoaikani ja koin, että jos tulee sota ym. niin lapsi menee taivaaseen mutta minä en, koska asiani eivät olleet kunnossa Jumalani kanssa. Kerroin miehelleni pelkääväni, että kuolen, eikä minun elämäni ole kunnossa ja siten en ole menossa taivaaseen vaan kadotukseen. Jonain päivänä sanoin hänelle jälleen: "Mitä jos minä tulen uskoon?" Hän sanoi, että jos se sinua helpottaa niin mikä ettei. Olin käynyt lapsena pyhäkoulua ja siellä sain kuulla Jeesuksesta. Isäni äiti oli uskovainen, mutta hän kuoli ollessani hyvin pieni lapsi. Uskon hänen rukouksiensa kan-

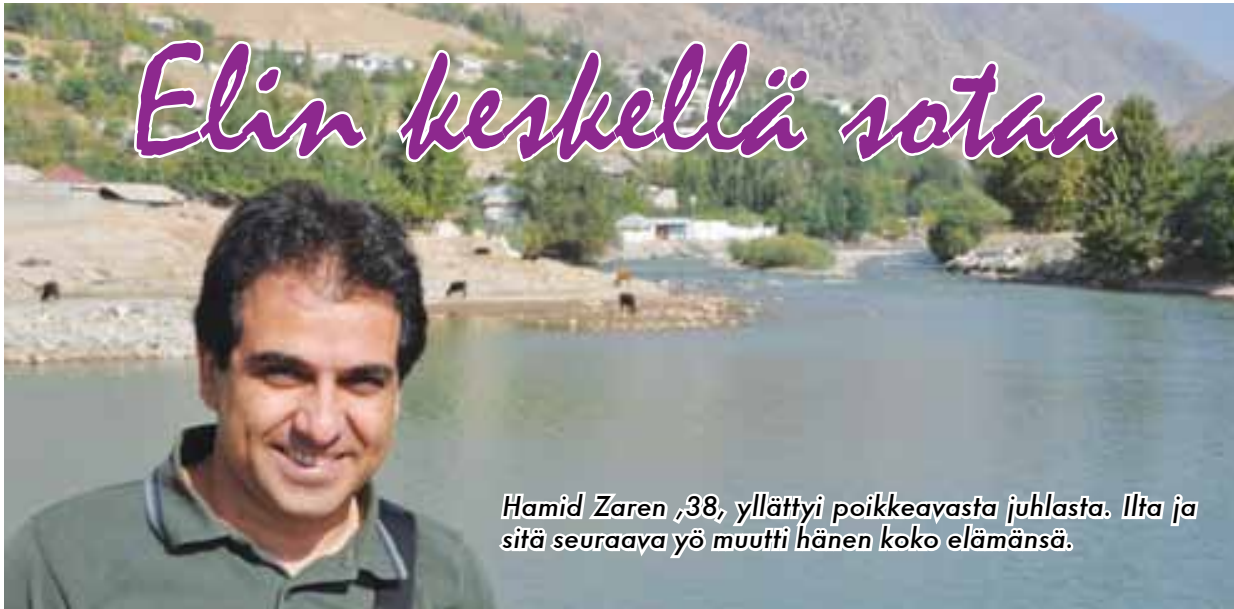

Eeva Kota-aho

taneen myös minua taivastielle.

Sitten koin vain, että Jumala kehotti minua kuuntelemaan Hänen Sanaansa. Vaasassa menin Helluntaiseurakuntaan ja siellä koin laulujen kautta jotain sel-laista, että ymmärsin, että sydämessäni on tyhjä olo ja tarvitsen sinne jotain

Jatkuu sivulla 10

Hamid Zare, 38, yllättyi poikkeavasta juhlasta. Ilta ja sitä seuraava yö muutti hänen koko elämänsä.

Hälytys sireenin ulvonta eteni kaikuna Teheranin keskustan kaduilla. Samaan aikaan kuului voimakas pamahdus. Kerrostalojen takaa pöllähti suuri, kellanharmaa savupilvi. Paineaalto viskeli papereita ja muovisia tuoleja talojen seiniin. Samassa kuului uusi, voimakas humahdus ja uusi raketti iskeytyi kaupunkiin.

– Olin kymmenen vuoden vanha. Irakin ja Iranin sota oli kestänyt jo kuusi vuotta. Pelkäsimme, koska raketti tuhoaa kotimme. Kysyin isältä miksi on sota? Isä sanoi, että Allah on puhunut mullaheille, että sota on oikea ja Iranin joukot voittavat Irakin ja menevät Jerusalemiin saakka. Sotaa kesti lähes kahdeksan vuotta. Elin keskellä sotaa. Lähes miljoona ihmistä kuoli, kertoo Hamid Zare.

Hamid Zare oli juuri täyttänyt 23 vuotta. Nuori mies halusi muuttaa kotimaastaan Iranista länteen. – Ainoa syy muuttoon oli, että lännessä on parempi elintaso. Pääsin Itävaltaan. En löytänyt kuitenkaan sieltä parempaa elämää. Söin lääkkeitä, olin ahdistunut ja masentunut. Käytin runsaasti alkoholia. Juominen vain pahensi tilannettani. Etsin selvyyttä ja ratkaisua vaikeaan tilanteeseeni. Tilanteeni Itävallassa muuttui aina vain tukalammaksi. Elämä pakolaiskeskuksessa ei ollut erityisen mukavaa. Ajattelin, että Yhdysvalloissa on parempaa kuin Länsi-Euroopassa. En kuitenkaan saanut mahdollisuuksia matkustaa Yhdysvaltoihin. Ystäväni pyysi minua juhliin.

Vastasin myöntävästi, sillä tietenkin lähdin juhliin. Mukavaa, minut kutsuttiin juhliin. Menin iltapäivällä suihkuun, peseydyin hyvin ja pukeuduin siisteihin vaatteisiin. Olin onnellinen: Minut oli kutsuttu juhliin.

Erikoinen ”juhla”

– Menin ystäväni kanssa juhlapaikkaan. Huone oli melko pieni. Paikalla oli parikymmentä ihmistä. Osa heistä oli iranilaisia. Kaikille tarjottiin teetä ja puheensorina täytti huoneen. Teetä maistellesani ajattelin, että koska juhla alkaa. Halusin tanssia ja juoda. Lähes vastapäätä istuva mies aloitti rukouksen: ”Isä meidän, joka olet taivaissa”. Miksi hän kutsuu Jumalaa isäksi? Noin ei voi tehdä. Nämä ihmiset ovat tähtäneitä. Sitten sama mies, joka oli rukoillut, avasi Raamatun ja luki Psalmin 23. Tämän jälkeen kaikki lauloivat yhdessä ja kiittivät Jumalaa. Ajattelumaailmani oli edelleen tarkentunut illan kulkuun, milloin juhlat alkavat. Haluan juhlia. Pienen puheen ja rukouksen jälkeen lukija tuli minun luokseni ja sanoi minulle: ”Jeesus rakastaa sinua. Hän haluaa tulla sydämeesi.” Ajattelin, että mies on järjiltään. Kaikki ovat järjiltään. Ei Jumalasta voi puhua noin. Miten Jeesus sekoitetaan tähän juhlaan.

Yökävely joen rannalla

Juhlan alkua innokkaasti odottava Hamid oli vain keskittynyt ajatukseen, milloin juhlat alkavat? –

Hiljalleen ihmiset kättelivät toisiaan ja alkoivat poistua huoneesta. Silloin tajusin, että tämä oli ”juhla” johon minut oli kutsuttu. Ei tanssia, ei alkoholia, ei hauskanpitoa. Tämä oli ”heidän juhlaansa”. Isä meidän, joka olet taivaissa – rukous soi mielessäni. Lähdin nopeasti ulos heidän juhlistaan. En saanut kuitenkaan nukkua. Ajatukseni siirtyivät toistuvasti juhliin. Hieman ennen puoltayötä lähdin ulos kävelemään. Kävelin joen rantaan ja tuntui kuin jokin olisi kuiskannut: ”Päätä päiväsi, silloin selviät ongelmista.” Ajattelin kuolemaa ja mitä sen jälkeen tapahtuisi. Kävelin edestakaisin joen rantaan. Ylitin joen pientä kaarisiltaa pitkin ja kävelin toista rantaan samoissa ajatuksissa. Heidän juhlistaan kuulemani sanat eivät kuitenkaan jättäneet minua rauhaan. Kävelin ja itkin. Lopulta vaivuin polvilleni ja itkin.” Isä meidän, joka olet taivaissa” – sanat tulivat jostain syvältä sisimmästäni. Havahduin siihen, että rukoilin elämässäni ensimmäistä kertaa Jumalaa tietäen, että rukoukseni kuullaan.

Jokaiselle elämälle on suunnitelma

Hamid Zare meni ”juhlapaikkaan” seuraavana päivänä. – Kerroin heti paikalle päästyäni mitä minulle oli tapahtunut. He sanoivat, että siitä lähtien, kun olin lähtenyt juhlasta, he ovat rukoilleet puolestani. He iloitsivat siitä, että olin Jumalan lapsi. Otin osaa säännöllisesti Itävaltalaisen seurakunnan toimintaan. Jumalalla oli paljon työtä minussa. Kolme vuotta olin Jumalan selkeästi hoitavien käsien alla. Hengellinen elämäni vahvistui ystävälisten kristittyjen tuella. Elämässäni oli paljon osa-alueita, joissa tarvitsin muutosta. Jumalalla on suunnitelma jokaisen ihmisen elämälle. Hän rakastaa jokaista ihmistä. Olin Itävallassa ja rukoilin johdatusta. Jumalan Henki puhui minulle, että hänen suunnitelmansa on, että lähdän Afganistaniin. Hämmästyin. Jumala rakastaa jokaista ihmistä ja hän lähettää minut Afganistaniin! Minkälaisista rakkautta se on? Lähettää minut kuolemaan Afganistaniin. Kampppailu kesti kauan. Vihdoin luovutin koko elämäni Jumalalle ja suotuin hänen johdatukseensa. Matkustin Afganistaniin ja asetuin Kabuliin. Kabulissa on pieni maanlainen seurakunta. Olen kiitollinen kaikista Afganistanin vuosista. Sain uusia ystäviä ja luottamukseni Jumalaan kasvoi. Nyt teen evankeliumin työtä Keski-Aasiassa.

Eero Ketola

Jatkoa Etusivulta

Luovutin lähetysnäköni Jumalalle

lainen mies on olemassa.” Nuoret tapasivat toisensa ja menivät pian naimisiin.

Kanadassa asuminen

Nuoripari asui puoli vuotta Torontossa ja sitten kolme vuotta Vancouverissa.

– Koin jonkinlaista kulttuurishokkia vaikkakin sitä oikein ymmärtänyt sellaiseksi; ympäristö oli erilainen, ei ollut lunta, ihmiset olivat erilaisia ja myös erilaiset tavat. Ihmiset Torontossa olivat myös erilaisia kuin BC:ssä.

Jumala avasi nuorelleparille ovet Sudburyyn, Siion seurakunnan työntekijäksi. Heille on Kanadassa ollessa syntynyt kolme ihanaa lasta: Armas (8) Josiah (6) ja Este-

ri (1). Pojat syntyivät kalliovuorten kupeessa lännessä ja tiukkatahtoinen tyttö Sudburyn mustikoitten sekaan.

Minkälaista on olla pastorin vaimona?

– Se on haastavaa, mielenkiintoista ja aika paljon erilaista kuin mitä olin kuvitellut sen olevan. Englanninkielinen seurakunta, minkä aloitimme, kasvaa ja vahvistuu Jumalan siunatessa työtämme. Olemme tietenkin mukana myös suomalaisten yhteydessä! Joskus on yksinäistä, mutta olen löytänyt ystävän, luterilaisen seurakunnan ruustinnan. Hänestä on tullut läheinen ystävä ja on todella Jumalalle antautunut ihminen ja rukoi-

lee kanssani. Tärkeää ystävytydessä on myös lapsiperheen arjen ja samankaltaisten haasteittemme jakaminen. Tuntuu ihan, että Jumala ikään kuin tiputti Katariinan elämäni. Jutellessamme kävi ilmi, että olemme käyneet samaa ala-asetta Ruutanassa Kangasalla.

Lopuksi Alina kehottaa kaikkia rukoillen löytämään ihmisiä ympärillensä joiden kanssa voi jakaa elämää ja uskon taivalta. Myös pysymään kestävinä; tuomaan rukouksissa ihmisiä Jeesuksen eteen ja kertomaan heille evankeliumia. Se on meidän jokaisen vastuulla.

Koonnut OA

Alina ja Markus, Armas, Esteri ja Josiah Rukkila

FIDA-Lehden Toimittaja Lassi Mäkinen

Suomi matkallani oli erikoisen mukava haastatella Lassi Mäkistä Fida-lehden toimittajaa. Oli mielenkiintoista keskustella ja vaihtaa ajatuksia lehden toimittamisesta. Lehden entinen nimi oli "Maailman ääret" ja se on perustettu vuonna 1962.

Lassi on kotoisin Savosta. Hän aloitti työnsä Fidassa vuonna 2005 ja tekee viestintäpäällikön tehtäviä. Fidalla on viestintätiimi ja Lassi toimii sen esimiehenä. Tehtävään liittyy verkkosivujen, joissa on Fidan pääsivut, hoitaminen, lähetystorit ja englanninkielinen sivusto. Radio- ja TV7 ohjelmat liittyvät myös Lassin työhön. Tärkeä osa työstä on media tiedottaminen, Fidan yhteistyöstä helluntaiseurakuntien parissa.

Miten tämä työ avautui sinulle?

Lassi vastaa niin kuin suurin osa Fidan työväestä: "Jumala johdatti!" Lassi on koulutukseltaan toimittaja ja opiskellut Jyväskylän yliopistossa viestintätieteitä. Opintojen jälkeen hän lähti töihin mainostoi-
mistoon Unkariin. - Oli valtava hinku päästä sinne, se oli nimenomaan lähetyskutsu, Lassi kertoo. Sieltä löytyi unkarilainen vaimo ja ensimmäinen lapsi syntyi siellä. Vuosituhannen loppupuolella he palasivat Suomeen. Lassin halu on ollut saada kirjoittaa ja hän mietti miten pääsisi pois mainostoi-
mistosta. Eräänä päivänä eräs tuttava kertoi, että Fidalla on toimittajan paikka avoinna. Lassi on nyt yhdeksän vuotta askarrellut siinä tehtävässä.

Kerro miten tulit uskoon?

- Olen syntynyt perheessä, jossa molemmat vanhempani ovat uskossa. Pikku hiljaa, pienin askelin, opiskeluaikana, koin sellaisen ison irtioton; klassillisen "tuhlaajapoika" kertomuksen. Pienet askeleetkin valitettavasti riittää, että ihminen ajautuu eroon Ju-

malasta. Nelisen vuotta vietin elämää niin kuin "lehmät pellossa", rikoin Jumalaa, toisia ihmisiä ja myös itseäni vastaan pahasti. Sen neljän vuoden aikana yritin kuitenkin rukoilla ja pitää jonkinlaista yhteyttä Jumalaan. Tiesin, että pitää tehdä elämäntavan muut-
tos ja parannus. En kyennyt tekemään sitä muutosta, mutta yritin aina rukoilla vähän. Sitten tuli elämänvaihe jolloin tajusin, että minun on pakko tehdä jotakin. Koin että elämäni oli kuilun reunalla ja tiesin, että minun pitää uskaltaa hypätä, ja Jumala ottaa kiinni. Tajusin, että jos käännän selkäni, käännän selkäni Jumalalle. En tiennyt tuleeko toista mahdol-
lisuutta. Elämä oli jotenkin kriisissä ja yritin päästä psykologin puheelle. Siellä oli kolmen kuukauden jo-
notus, onneksi, koska se johti minut etsimään apua paremmalta "psykologilta". Tein lopullisen päätök-
sen vaikka tajusin miten monesta asiasta piti luopua ja myös itse tunnustaa, että minä olen tehnyt väärin. Peiliin katsominen oli todella rankkaa. Kotona tein

sen lopullisen päätöksen ja sen jälkeen läksin ihan randomisti pyörällä ajamaan Jyväskylän Helluntaiseurakuntaan ilmoitustaulua katselemaan, jos olisi jotakin tilaisuutta. Siellä oli rukousilta menossa. En tuntenut ketään siellä, mutta kerroin heille, että olen tuhlaajanpojan tietä kulkenut ja haluaisin nyt tulla takaisin. Siellä eräs henkilö profetoi ja se oli juuri minulle. Palasin siitä toisten joukkoon ja tunsin olevani puoli metriä maan yläpuolella. Olin päässyt siitä syy-
lisydestä ja ahdistuksesta. Jumala todella hoiti, auttoi ja piti huolta. Minulle avautui aivan uusi elämä. Se lupaus, että Jumala ottaa kiinni, vaikka minä hyp-
pään ikään kuin tyhjän päälle, todella piti paikkansa. Jumala on antanut monikertaisesti takaisin mistä minä sitten vaivoin jouduin luopumaan.

Mikä on toiveesi tämän työn suhteen?

Lassi aloittaa sanomalla, että hän tietää tämän työnsä olevan Jumalanvaltakunnan työtä. - Tämä ei ole mitä tahansa viestintä- tai toimitustyötä, vaan olemme kaikki täällä toimistossa Jumalan työtovereita. Tarinat, joita työssä kuulee, oli ne sitten uskoontuloa- tai ihmisten avunsaantia koskevia, ovat äärettömän koskettavia. Huippukohtia ovat olleet kenttamatkat, joille olen päässyt usein mukaan, näkemään muuttuneiden ihmisten elämää ja kuinka se työ menee eteenpäin. Seurakunnat kasvavat ja vaikuttavat omissa yhteisöissään. Se on ihan huikeata, kertoo Lassi. Mielenkiintoista on saada kirjoittaa ja luoda uusia "layoutteja", tekstejä ja tarinoita. Vaikka se on luovaa ja motivoivaa, työ on aika rankkaakin, toteaa Lassi. Välillä on työtä tosi paljon, koska hellun-
tailähetystyö on niin laajaa ja monimuotoista. Työtä on niin paljon kuin vain ikinä pystyy tai jaksaa tehdä. Lassi kokee että kirjoitustyössä tarvitsisi välillä saada pientä lepoa.

Jatkuu sivulla 9

KOTITIELLÄ

Edessämme on jälleen Kiitospäivän vietto. Siihen on kalenterissa varattuna yksi päivä erikoisesti kiitosta varten. Kiitospäivän vietto alkoi 1700-luvulla Amerikan puolella. Kiitettiin siitä, että maa antoi satonsa ja saatiin aitat täyteen Jumalan viljaa. Montako kiitospäivää minulla ja sinulla on vuodessa? Jääkö se vain kauniisti katetun pöydän ääreen? Riittääkö yksi päivä?

Onko mitään kauniimpaa kuin syystulessa lainehtiva kullankeltainen vilja-
pelto ja auringon kypsyttämät tähkät kurkotellen taivasta kohden odottaen elonkorjuuta. Sitten tulevat puimurit ja leikkaavat viljan aittoihin. Jumalan siunattua satoa, josta saadaan leipää meidän ravinnoksemme.

Elonkorjuuta ei synny ilman kylväjiä. Meille jokaiselle on annettu oma kylvömaamme. Olen minäkin seisonut peltotilkkuni pientareella tutkien ja miettien, että onko maa ollut hyvää vai kovaa savimaata, näkyykö minkään-
laista kasvua? Ovatko ohdakkeet ja rikkaruohot tukehduaneet hyvät alut? Onko kyntö ollut tarpeeksi syvää? Ovatko syysateet kastelleet maan? Mutta eniten olen pelännyt yön hallaa, että se turmelisi kaiken.

Kylvöä on voinut tapahtua kohdallamme niin monin eri tavoin. Onko kyynelin kylvetty ja raskain askelin asteltu peltovakojen myöten tai suurin toi-

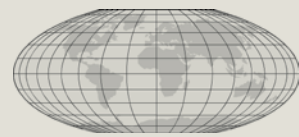
vein odottaen runsasta satoa. Olenko ollut valmis taistelemaan peltotilkkuni puolesta, Jumalan ase-
in, rukoillen hartaammin ja väsymättä, siunaten siemenet uudelleen ja uudelleen.

Tietä pitkin kulkiessani olen tavannut niin paljon tarpeessa olevia kans-
samatkajia. Olenko antanut auttavan käteni kantamaan heitä, joiden omat siivet eivät sillä hetkellä kannan, kylvänyt ympärilleni uskoa, toivoa, hyväksyn-
tää, ymmärrystä ja vetänyt heitä lähelle Vapahtajaa rakkauden sitein? Ja kun olen saanut niin paljon hyvää Jeesukselta itselleni, miksi en antaisi ja jakaisi siitä toisille. Monen henkilön kohdalla elämän sirppi on voinut leikata syvältä ja kipeästi. Onhan heitäkin, joilla ei ole edes jokapäiväistä leipää. Sananlasku 3:9-10 sanoo: "Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja kaiken sätosi parhaim-
masta ja niin sinun jyvääitit täyttyvät runsaudella." Jumalan Sana on meidän leipämme, joka ravitsee henkeämme, opettaen, neuvoen, lohduttaen ja vahvis-
taen. Hänen aittansa ovat täynnä lupauksia ja mitä ihanimpia aarteita, joista väsynyt pellon omistaja ja kylväjä saa ammentaa uutta voimaa.

Olkkoon meillä nöyrä ja syvä kiitosmieli tänäkin Kiitospäivänä kaikesta mitä Jeesus on elämäämme antanut. Rukoillaan, että Hän antaisi Pyhän Henken-
sä sateen kastella peltotilkkumme kasvun. Jatkakaamme matkaa kylvövakka kädessämme, ripotellen siemeniä ympärillemme avaten rakkauden ja uskon portit Jumalan odotushuoneeseen. Hänen Taivaalliset leikkuupuimurinsa ovat valmiina odottamassa uutta runsasta satoa leikattavaksi. Kuuletko sateen ko-
hinaa? Lähde kanssani elopellolle kiittämään!

Kiitospäiväsiunauksin Merja

Lähetystyön Viesti

Esther Greusin jalanjäljillä Intiassa

Esther Greus

Yli kahdeksan vuotta sitten sain lahjaksi pienen kenkälaatikon Erkki Inkiläiseltä, silloiselta lähetysseurasta. Sen sisällä oli todellinen aarre: Pohjoisamerikan suomalaisen helluntaiherätyksen ensimmäisen lähetysseurasta, Esther Greusin, henkilökohtaiset päiväkirjat.

Ensimmäisestä lähtien ne kiehtoivat minua. Ne kertoivat niistä tunteista ja kokemuksista, joita hänellä oli vuodesta 1938 lähtien valmistautuessaan ja saapuessaan seuraavana vuonna kutsumuksensa maahan, Intiaan. Hänen työstään on kirjoitettu suomeksi, muttei vielä paljonkaan englanniksi. Tajusin, että jälkipolven tulisi tietää tästä Jumalalle vihkiytyneestä, tavallisesta naisesta, jonka elämäntyön tulokset ovat vieläkin vaikuttamassa Intiassa. Tarvitsemme nykypäivänä muistutusta siitä, että Jumala varustaa ja pukee voimallaan Hänelle antautuneita. Koin päiväkirjat haasteena kertoa kirjan muodossa meidän ensimmäisen lähettämme elämästä. Nimitin

Sylvia ja Tapio Rukkila

Yläkuva: Portti vanhaan Palmulaan. Raamatun tekstiä portissa. Estherin työtovereita

Raamattukoulun oppilaat

sen Esther-projektiksi.

Maaliskuussa 2014 yhdessä mieheni ja Paavo Korpelan kanssa meille tuli tilaisuus mennä tutustumaan Estherin työn perintöön ja tavata joitakin hänen työtovereistaan, monet heistä jo ikääntyneitä. Emme edeltäkään osanneet odottaa, mitä matkamme aikana kohtaisimme. Saimme viettää kaksi tiivistä ja mielenkiintoista viikkoa Estherin entisellä lähetysasemalla, Purnean kaupungin lähellä sijaitsevassa Palmulassa, nykyisin Soul Winning Mission, jota johtaa Emmanuel Samuel yhdessä vaimonsa Sashan ja poikiensa Jabeshin ja Joashin kanssa. Asemaa ympäröi valkoinen muuri, jonka sisäpuolella toimii raamattukoulu, poikien ja tyttöjen hostelli/orpokoti, englanninkielinen koulu ympäristön lapsille ja pieni seurakunta. Kävimme myös tutustumassa viereiseen, Smertsi Takkusen rakentamaan komeaan, valkoiseen kirkkoon. Samuelit järjestivät meille vaihtelevan ja kokemusrikkaan ohjelman. Jo tulomme jälkeisenä päivänä pääsimme keskuksen elämänryt-

Vierailu Japanissa

Lähetyspastori Marko Selkomaan vierailu Japanissa 13 - 24.8. 2014 täytti salit ja sydämet. Matkan päätapahtuma oli TPKF:n eli suomalaisten, ruotsalaisten, norjalaisten ja tanskalaisten lähetysten työn tuloksena syntyneen Itsenäisten helluntaiseurakuntien yhteisön konferenssi, joka onnistui yli odotusten. Monet täytyivät Pyhällä Hengellä, puhuivat uusilla kielillä ja parantuivat. Konferenssiin saapui osallistujia eri puolilta Japania. Illan tilaisuuksissa väkimäärä oli runsaat 350 henkeä.

Laaja kokoussarja

Kokoussarja sisälsi yhteensä 15 tilaisuutta kahdeksassa eri seurakunnassa, mm. Kobessa, Osakassa, Kameokassa, Obamassa, Kiotossa, Ootsussa ja Minakuchissa. Pääkonferenssin lisäksi oli kaksi pienempää alueellista konferenssia: Charis Chapel seurakuntaryhmän kesäkonferenssi Osakassa, sekä Kioton alueen suomalaistaustaisten helluntaiseurakuntien alueellinen konferenssipäivä Kameokassa.

Kokoussarja oli oikein hyvä ja siitä on tullut hyvää palautetta. Jumala on koskettanut monia. Opetus oli tavallisellekin kansalaiselle tajuttavaa, kokemuksen ohjaavaa, kiteytti tapahtuman alullepanija ja koordinaattori lähetystyöntekijä Markku Ollikainen, joka on toiminut Japanissa 27 vuotta. Tilaisuuksien tulkkina englannista japaniksi toimi pastori Takashi Yoshida Kiotosta.

Marko Selkoma, Takashi Yoshida ja Markku Ollikainen kädessään uunituore japaninkielinen kirja Tie yliluonnolliseen.

sien tulkkina englannista japaniksi toimi pastori Takashi Yoshida Kiotosta.

Pyhän Hengen voima kosketti

Konferenssin aiheena oli Pyhän Hengen täyteys ja palvelu Pyhän Hengen voimassa. Selkoma piti raamattutunnit näistä aihepiireistä. Seurakuntavierailujen yhteydessä oli varattu aikaa runsaasti rukouspalvelua varten.

- Koin erittäin positiivisena, että me paikalliset työntekijät saimme palvella rukouspalvelussa, totesi Koichi Asako Ayabe Christ Gospel Church seurakunnasta.

- Sain keskiviikkoillan kokouksessa tiedon sanat neljästä sairaudesta eri ihmisissä. Konferenssin aikana jo kaksi ihmistä tuli luokseni kertoen kiitosaiheen, kuinka olivat kokeneet parantumisen samalla hetkel-

lä, kun kuulivat tiedon sanat. Pidin tasapainoisesti esillä pidetystä sanan opetuksesta ja sen vahvistaneesta Jumalan työstä, iloitsi pastori Daizoo Koyama, norjalaistaustaisten seurakuntien ryhmän esimies Gifu Full Gospel Church – seurakunnasta.

- Oli todella rohkaisevaa palvella yhdessä kansallisten työntekijöiden kanssa. Tiistaiamupäivällä pidimme palaverin rukousavustajina toimivien työntekijöiden kanssa. Kerroin, että keskiviikkoillan tilaisuudessa, ennen kuin kutsumme kokousväen rukouspalveluun, annamme rukousavustajille mahdollisuuden palvella armolahjoin eli jakaa profetioita, näkyjä tai tiedon sanoja. Laskin vieressä ja iloitsin, kun tasan kaksikymmentä raitista, Pyhän Hengen innoittamaa sanomaa välitettiin. Jotkut olivat näkyjä, jotkut profetioita yksilöille ja jotkut yleisiä sekä muutama tarkka tiedon sana. Sen päälle oli hyvä rukoilla konferenssiväen kanssa alttarilla, raportoi tyytyväinen Selkoma.

Japani tarvitsee esirukouksia

Oli hieno tavata sekä uudempia, että jo kokeneita lähetystyöntekijöitä Japanissa. Eeva Peuhkurinen, Markku Ollikainen, Rytöset, Sinivirrat ja Lehtosaret tekevät todella arvokasta työtä, mielestäni erittäin vaativissa olosuhteissa. Oli myös sykähdyttävää käydä katsomassa legendaarista Kioton katukappelia, jossa mm. Heimosen ja Runolinnat ovat aikanaan palvelleet, ensi kertaa Japanissa vieraillut Selkoma toteaa.

Japanissa on 128 miljoonaa ihmistä, joilla on shintolais-buddhalainen ajattelutapa ja yhteiskuntajärjestelmä. Vain vajaa 1% väkiluvusta on kristittyjä. Kiireisen elämänrytmin ja hymyilevän ja kohteliaan pinnan alla muhii ahdistus. Ympäröivä pakanuuden paine on aika ajoin käsinkosketeltavaa. Japani tarvitsee evankeliumia ja esirukouksiamme, hän lisää.

Askeleet yliluonnolliseen Japaniksi

Marko Selkomaan kirja Askeleet yliluonnolliseen (Aikamedia 2012) on käännetty japanin kielelle. Teoksen nimi on japaniksi Tie yliluonnolliseen. Kirjan käänsi japaniksi lähetystyöntekijä Markku Ollikainen.

- Jossakin tutkimuksessa Japani on Saksan kanssa luokiteltu kahdeksi johtavaksi maaksi, joissa Pyhän Hengen työn vastaanotto on ollut vaikeaa. Tämä kuuluu on viime vuosina kuitenkin alkanut kaventua.

- Koska kyseessä oli Markon ensimmäinen vierailu Japaniin ja puheena oleva alue on maassa haastava, mieleeni tuli kääntää kirja. Luin näet sen ja huomasin heti, että käytännönläheinen tyyli sopii japanilaiseen kontekstiin. Kirjaan on oltu oikein tyytyväisiä. 1000 kappaleen ensimmäinen painos on nyt jo myyty. Kirja on vastannut Japanissa olleeseen tarpeeseen tavallisen kansan parissa.

TERVEISET BETANIA-KODISTA

Mikä on Betania-koti?

Betania-koti on hengellinen hoitokoti sielunhoidon ja mielenterveyden ongelmallisille, sisäisen parantumisen ja vapautumisen paikka Sastamalassa, Suomessa.

Jumala puhui tällaisen kodin tarpeellisuudesta Vuokko Erärannalle ja minulle ja johdatti meidät perustamaan se vuonna 1988. Se on tarkoitettu niille uskoville, jotka menneisyyden rikkinäisyyksien tähden ovat vaarassa uupua matkalle ja jotka eivät pysty löytämään ja toteuttamaan sitä suunnitelmaa, joka Jumalalla heille on. Jumala on tarkoittanut meille rikkaan ja täysipainoisen elämän Hänen läheisyydessään ja Hän haluaisi, että me jokainen voisimme kokea sen, mitä on olla Hänen käytössään ja työtovereinaan. Mutta miten monesti varas onkaan tullut ja varastanut sen, mitä Jumala on meille tarkoittanut.

Miten hoito tapahtuu?

Keskustellen ja rukoillen pyrimme Pyhän Hengen johdatuksessa löytämään ongelmien juuret, jotka monesti ovat kaukana lapsuudessa, sen hylkäämisissä ja traumaattisissa kokemuksissa. Jumala haluaa parantaa ja vapauttaa peloista, häpeästä, huonosta itsetunnosta, riittämättömyydestä ja monista muista asioista. Koska Jeesus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, Hän voi tänään mennä meidän elämämme eiliseen niihin kokemuksiin, jotka ovat meitä vaurioittaneet ja parantaa niistä. Hän voi myös vapauttaa vääristä reaktioistamme ja antaa tilalle uuden, Raamatun mallin mukaisen tavan suhtautua itseemme ja muihin. On ihmeellistä aina uudestaan nähdä, kuin-

ka Jeesus tulee mukaan, kun Hänelle siihen luvan annamme. Tänäinkin Hän kysyy niin kuin aikoinaan Betesdan lammikon mieheltä: "Tahdotko tulla terveeksi?"

Väärä isäkuva

Varsinkin meillä suomalaisilla on niin usein hylkäävä ja armoton isäkuva, mikä lannistaa itsetuntoamme ja saa meidät ajattelemaan, ettei meistä ole mihinkään, ja saa myös Taivaallisen Isän kasvot näyttämään vihasilta ja välinpitämättömiltä. Mutta Jumala on meille oikea Isän malli. Hän haluaa osoittaa meille todellisen olemuksensa, että Hän on meitä rakastava ja armahtava Taivaallinen Isä, joka on kiinnostunut siitä, mitä meille kuuluu. Hän haluaa ottaa vastaan kipumme ja vuodattaa haavoihimme Pyhän Henkensä balsamia. Ja Hän haluaa, että menemme elämässä eteenpäin, ja yhdessä Hänen kanssaan valloitamme itsellemme sen elämän, jonka Hän on meille tarkoittanut.

Muu toiminta

Päivittäisen hoitotyön lisäksi järjestämme niin hoito- kuin koulutusse-

Tapio ja Marja Kallio

minaareja ja suurempia konferensseja, ja käymme seurakunnissa opettamassa näitä asioita niin Suomessa kuin sen rajojen ulkopuolellakin: Ruotsissa, Venäjällä, Eestissä ym. Uusi alue, mihin Jumala on nyt johdattamassa, ovat saamelaiset ja muut pohjoiset alkuperäiskansat, jotka myös tarvitsevat kipeästi

Jumalan parantavaa ja vapauttavaa kosketusta.

Orivedellä on toinen hoitokotimme, Rauhalakoti, joka toimii samoilla periaatteilla. Kaksi kertaa vuodessa ilmestyy lehtemme Savesta astiaksi, jossa on opetuskirjoituksia, kuulumisiamme ja todistuksia ihmisiltä, jotka ovat kokeneet Jumalan apua. Sen voit ladata, kuten myös Vuokko Erärannan kirjan Ehjäksi Jeesuksen hoidossa, josta on olemassa myös venäjän ja eestin kieliset laitokset.

Jo 700 vuotta ennen Jeesuksen syntymää ilmoitti profeetta Jesaja Hänestä: "Herran, Herran Henki on Minun päälläni, sillä Hän on voidellut Minut julistamaan ilosanomaa nöyryille, lähettänyt Minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta" (Jes.61:1-3). Tässä on meidänkin työmme ohjelmanjulistus.

Haluamme Betania- ja Rauhalakoteina sulkeutua esirukouksiinne! Nyt on tämän asian aika, jotta Jumalan kansa voi nousta toteuttamaan tehtävänsä tänä lopun aikana!

Marja Kallio

PERHEPALSTA

Pastori Riku Tuppurainen 50 vuotta

Seurakuntamme pastori Riku Tuppurainen syntyi Jyväskylässä lokakuussa 23. 1964. Saamme yhdessä juhlaa hänen merkkipäiväänsä lokakuun 12. päivänä Vancouverin Kotikirkossa, samalla kun vietämme Kiitospäivää.

Hän on koko sydämestään antautunut seurakunnan palvelemiseen ja olemme saaneet iloita hänen hyvistä puheistaan ja opetuksen sanoista.

Sydämelliset Onnittelut ja Jumalan runsasta siunausta jatkossa toivottaa,

Vancouverin Bethel seurakunta

VOIT SAADA PUHTAAN SYDÄMEN

Kauniina syyskuun päivänä vaeltelin hyräillen kohti kotia kauppakassit käsissä. Oli hyvä ja iloinen mieli.

Erikoista, että sellaisissa olosuhteissa alkoivat mielessä soida tällaiset laulun sanat "veri Jeesuksen puhdisti sydämeni." Eikä ihme, että niin mahtava ajatus vaikutti kiitosmielen Jumalaa kohtaan. Laulu tuli sydäimestä ihan itsestään.

Veri ei ole mitään mieluista katseltavaa. Verta vuotava haava kertoo aina kärsimyksestä. Kuitenkin veri ihmisessä tai eläimessä on elämän antaja. Raamattu sanoo, että "lihan sielu - elämä - on veressä." Veri on elämän vertauskuva. Kun veri vuotaa pois, tulee kuolema. Vanhassa liitossa käytettiin paljon uhrieläimiä. Elävänä ne eivät mitään syntejä sovitaneet, mutta kun eläin uhrattiin, silloin veri sovitettiin, hyvitti tai peitti synnit ja pahat teot. Oli kuitenkin mahdollista, että uhrieläimen veri olisi ottanut synnit pois.

Mutta oman matkalauluni sanoma on tot-

ta - veri Jeesuksen puhdisti sydämeni. "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin." Siis synnit pois! Kun Jeesus ottaa synnit pois, tuloksena on puhdas sydän. Tämä on miljoonien ihmisten kokemus, ja voimassa tänäkin päivänä.

- Raamattu ei tunne sellaista pelastusta, jonka ihminen voisi saavuttaa ulkonaisella Jeesuksen jäljittelemisellä, tai joka olisi annettu hänelle Kristuksen elämän vaikutuksesta. Se julistaa ainoastaan yhtä sielun pelastusta, sitä joka saatiin aikaan hänen ristillä vuotaneen verensä kautta. Kristuksen veriuhri tyydyttää Jumalan vanhurskauden vaatimukset, riistää saatanan vallan ihmisen suhteen, ottaa pois tuomion ja puhdistaa omantunnon. (Iso Raamatun Tietosanakirja)

Mikään uskonnon vaatimusten noudattaminen tai hyvien tekojen harjoittaminen ei avaa tietä Jumalan valtakuntaan. Sinne on vain yksi tie, usko Jeesukseen Kristukseen ja turvautuminen hänen verensä ansioon.

LM

Vancouverin Kotikirkossa juhlietaan pastori Rikun 50-vuotisjuhlia aamutilaisuuden jälkeen kiitospäiväsununtaina 12. päivä lokakuuta. Tervetuloa!

Kiitos ja rukous

Kiitos armollinen Jumala kaikesta. Ensimmäisenä kiitos siitä, että olet valmistanut meille syntien anteeksisaamisen Jeesuksen Kristuksen sovituskuoleman kautta.

Saamme uskon kautta omistaa sen omalle kohdallemme. Kiitämme Kaikesta ulkonaisesta hyvyydestä, vapaudesta kokoontua yhteen, vapaudesta rukoilla, laulaa ja harjoittaa Kristillistä elämää. Kiitos hyvästä Kanadan maasta. Preerian suunnattomat vainiot ovat antaneet runsaan sadon, vehnää, ohraa, ruista ja kauraa. Karjatalous antaa meille maitotuotteita ja lihaa, kiitos siitä. Meillä on paljon luonnon varoja, meret, järvet, joet antavat runsaasti kalaa ravinnoksi, kiitos niistä. Viinitarhat, hedelmätarhat ja vihanneviljelmät antavat osansa. Meille nostetaan öljyä maan uumenista, se antaa mahdollisuuden liikkua paikasta toiseen ilman rajoituksia. Siitä tulee polttoainetta ajoneuvoihin. Laaja kaasuputkisto kattaa koko maan, se lämmittää kotimme. Kiitos näistä. Kiitos järjestyksestä, poliisikunnasta, hallitusmiehistä. Kiitos kirkkoista joihin saamme vapaasti tulla ja lähteä. Anna tämän hyvän ajan jatkua kaikille siunaukseksi. Tulkoon tämä kiitospaketti kaikkivaltiaan Jumalan kasvojen eteen. Isän ja Pojan ja Pyhän hengen nimessä. Amen.

Raimo Silegren

Jatkoa sivulta 5 FIDA-Lehden Toimittaja

Mitä haasteita koet tässä toimitajan tehtävässä?

Yksi haasteista, kertoo Lassi, on että työmäärä on verrattain suuri. Viestintää pitäisi pystyä yksinkertaistamaan, kiteyttämään asioita, kertomaan niistä selkeästi. Helluntailähetystyö on niin laajaa ja monimuotoista, kerrottavaa on niin paljon, että joskus se ydin viesti tahtoo hävitä. Tietynlainen keskittyminen joihinkin asioihin tai työmuotoihin viestinnän kannalta helpottaisi sitä työtä, koska silloin ihmisille syntyy selkeämpi ja kirkkaampi kuva siitä, mitä varten meillä on lähetysjärjestö.

Toinen haaste jonka Lassi koki tärkeäksi mainita on, että lähetysteologian kokonaisvaltaiseen ajatteluun sisältyy evankeliumin lisäksi myös ihmisten auttaminen. Lassi uskoo henkilökohtaisesti siihen. Hän myöntää näheensä, että se on teologisesti asiaa, jota pohditaan ja pohditaan seurakunnissa ja helluntaikristittyjen parissa. Keskustelu on tärkeää ja ennen kaikkea pitää Jumalalta rukoilla viisautta tehdä oikeita valintoja. Jos painopisteet eivät ole oikeat, Jumala auttakoon, että ne tulevat kohdalleen, koska tämä on Hänen valtakuntansa työtä.

Viestintä on valtavassa murroksessa nykyisin yhteiskunnassa. Sähköisen median ja sosiaalisen median tuleminen vaikuttaa ihan jokaiseen, siis se ei ole ihan perinteellisesti toimittajan työ. Koko ammattikuntahan on ison muutoksen kourissa. Painettu media on melkein kuin vallankumous. Tämä asettaa haasteita, jatkaa Lassi. Koko ajan tulee näitä viestintä kontakti pintoja tai kanavia yhä enemmän. Ei enää riitä että tehdään lehteä ja verkkosivuja vaan pitäisi olla esim. facebookissa ja twittesis-

sä. Samaan aikaan tuntuu, ettei vanhojakaan medioita voi jättää pois, koska meillä on hyvin paljon uskollisia iäkkäitä lähetysaktivisteja, jotka haluavat lukea painettua lehteä. Kuitenkin pitäisi yhtä aikaa rakentaa siltää nuorempaan väkeen, joka ei ole lehden varsinaisesti lukija. Miten saamme työaikaa ja rahat riittämään kaiken sen hoitamiseen, on haasteellinen kysymys. Viestintä on isossa murroksessa, toteaa Lassi.

Lopuksi

On upeaa, kun lähetysvinkkeestä katsoo maailmaa ja voi todeta, että Pohjois-Amerikan helluntaiseurakunnilla on niin voimakas lähetysnäky. Vuosikymmeniä on tehty ja edelleen tehdään, lähetetään lähetystyöntekijöitä. Ne asiat ovat hyvin esillä Todistaja-lehdessä. Lassi toteaa että lähetysyhteisö on äärettömän tärkeä mille tahansa seurakunnalle. On koskettavaa lukea niitä elämän tarinoita; ihmiset ovat vuosikymmeniä sitten lähteneet Suomesta ja heillä on ollut monia elämän vaiheita. On ollut myötä- ja vastoinkäymisiä. Kymmeniä vuosia myöhemmin ihmiset vielä palvelevat Jumalaa ja voivat kertoa kuinka Jumala on ollut uskollinen heidän elämässään. Lassi tuo esille tärkeän ajatuksen ja näkemyksen lopuksi: - Olisi hieno asia jos ne uudet sukupolvet, jotka tietenkin väistämättä elävät uudella laisessa maailmassa ja ympäristössä, ja sulautuvat varmaan maan kulttuuriin siellä Kanadassa, kuitenkin näkisivät omien juurtensa arvon, kulttuurisessa, kielisessä ja hengellisessä mielessä. Ilman menneisyyttä tai perintöä ei ole olemassa myöskään tätä päivää eikä oikeastaan tulevaisuuttakaan.

Koonnut OA

Hetkiä elämästä

Oikealla tiellä

Vaikka ei olisi kiire mihinkään, niin jonoissa ei yleensä jakseta odottaa. Se on varmaan tapahtunut jokaiselle meistä.

Olemme esimerkiksi kassalla, jonossa missä tapahtuu joku hidastus. Silloin vaihdetaan jonoa, lyhyempään tietenkin, ja sielläkin tapahtuu joku pysähdys - silloin jo yleensä ollaan hyvin ”hermostuneita”.

Ja kuinka monta kertaa olemmekaan valinneet maantiellä väärän kais-tan mikä johtaa pois oikealta tieltä tai lukeneet karttaa väärinpäin ja silloin tietysti olemme eksesyksissä. Ja jos joudumme autojonoon missä on pysähdys, mietimme heti mistä pääsisi oikaisemaan tai muiden ohitse.

Näitä asioita on varmaan jokainen joskus kokenut jossain tilanteessa ja silloin mietimme miksi meillä on aina niin kiire. Mutta on hyvä muistaa täällä maan päällä eläessämme, että olisimme oikealla tiellä, Taivaan tiellä. Meidän on se valinta tehtävä Jumalan puoleen ennen kuin on myöhäistä. Kun Taivaan portista käymme sisään, siellä ei voi etuilla ja jos ei ole välit Jumalan kanssa kunnossa, niin portti suljetaan edestämme. Käänny siis Jumalan puoleen kun vielä on aikaa, huomenna voi olla jo liian myöhäistä.

Irmeli Rouhiainen

Laulussa sanotaan:

Herran ääni niin hellästi soi, sulle on kutsu tää.

Armon ovi on avoinna oi, ethän sä yöhön jää.

Päivät, vuodetkin pois kiiruhtaa, palaa ei konsanaan.

Hukkaan mennyttä aikaa et saa, takaisin milloinkaan.”

Uusi tilaus □ Uusinta □ Lahjatilaus □

Tilaajan nimi: _____

Osoite: _____

Lahjalehti nimelle: _____

Osoite: _____

Vuosi _____ Kuukausi _____ Päivä _____

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta	\$40.00
USA	\$45.00
Muut maat	\$50.00 Euroina 45

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8

E-MAIL: editor@todistaja.com

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com
604.321.0555

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehdin levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii tilausten ja lahjoitusten turvin. Todistaja-lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan.

Kiitos sinulle!
Lehden toimitus

Käy katsomassa
www.todistaja.com
josta voit tilata digi-lehden!

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä Mission Press Society. Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

Tellervo Kähärä täyttää 75 vuotta

Tellervo Kähärä Vancouverissa

Kanadansuomalainen mezzosopraano, musiikin maisteri, diplomilaulaja, Tellervo Kähärä piti mah-tavan konsertin Vancouverin kotikirkossa elokuussa. Hän lauloi ”Prophesies of Isaiah – laulusarjan jonka on säveltänyt edesmennyt George Selbst. Ohjelmaan kuului myös Mika Piiparisen kappaleita. Tulkinta oli kaunista ja vaikuttavaa. On valtavaa kuunnella kun Jumalan Sana tulkitaan laulun kautta. Säestäjänä toimi Erja Mononen.

Laulutaustaa

Tellervo on opiskellut laulua Maestra Tina Scapini –Rellan oppilaana Roomassa, prof. Dixie Ross Neillin johdolla McGill yliopistossa Kanadassa ja laulopedagogi Terttu Lindroosin luokalla Käpylän Musiikkopistossa. Hän on myös toiminut Lakehead yliopistossa musiikin lehtorina Thunder Bayssa.

- Minulle on kerrottu, että jo ihan pienenä kylä laulaa hoilotin, mutta ilman säveltä. Sitten kerran, kun olin kaksi-vuotiaana saunassa äidin ja Laina-tä-tini kanssa, aloin yhtäkkiä hyräillä. Kysyin äidiltä: ”Mikä laulu tämä on?” ”Se on ”Sydämellä Jeesuksen,” äiti vastasi. Sain silloin sävelkorvan ja aloin laulaa nuotilleen. Pappani polvella istuessa opin jo alle kouluikäisenä kaikki hänelle tutut laulut Herramme tulee laulukirjasta. Myös leluani koulutin laulamaan. Panin ne lattialle vierekkäin, asetin vanhan almanakan niiden eteen ja sanoin: ”Kana, kattila ja silitys-rauta saavat laulaa samasta laulukirjasta.” Leikkito-verini naapurin Liisa pyrskähti nauramaan, mutta minä olin tosissani. Uskon, että jo silloin Taivaan Isä alkoi ohjata tulevaisuuttani opettajana ja laulajana. Musiikki on niin kuin punainen lanka, joka kulkee läpi koko elämäni.

Tellervo on syntynyt Viipurissa vuonna 1939 syyskuun 11. päivä. Kolme kuukautta myöhemmin Matti Pekkosen perhe joutui monien muiden tavoin lähtemään evakkoon. Hilikka oli silloin 17- ja Jorma

10-vuotias. Mukaan ei saanut ottaa juuri mitään, mutta Ester-äiti otti kitaransa ja vauvansa. Tellervon Hilikka-sisko on kertonut, että välillä jouduttiin lähtemään pommitusten takia pois junasta. Isä kuoli heidän asuessaan Asikkalassa, Viitailan Osuuskau-palla, Tellervon ollessa 2-vuotias.

Koska hänen äitinsä oli evankelista, hän alkoi pitää rukoukskokouksia heidän Sysmän kodissaan. Tellervo pääsi hyvin pienenä mukaan. Välillä hän

Tellervo Kähärä ja Erja Mononen
Alex Tuppurainen ojentaa Tellervolle
kukkakimppun

antaa elämänsä Herralle.

Tellervon varhaisperhe hajosi vuonna 1949 mummon kuoltua. Hän muutti äitinsä kanssa Sysmän kirkonkylään, missä hän kävi kevätlukukauden yläkou-lua. Tellervolle tämä muutto toi iloa, sillä hän pääsi opiskelemaan pianonsoittoa. Ester-äiti johti seurakunnassa kuoroa, jossa Tellervokin sai laulaa ja soittaa kitaraa.

Marraskuussa 1953 äiti ja tytär muuttivat Kanadaan. He asettuivat Port Arthuriin (Thunder Bay) juuri ennen joulua. Heillä oli hyvä vastaanotto. Seurakunnan pastori Toivo Pajala otti heidät ilomieliin työhön mukaan, erittäinkin musiikkitoimintaan.

Tellervo valmistui Port Arthurissa King's Business Collegesta kirjanpitäjäksi ja konekirjoittajaksi, ja pääsi alan työhön mm. suomalaisen Wanson Lumberin toimistoon. Sinne järjestyi työpaikka myös hänen sulhaselleen, Artturi Kähärälle. Kauniina kesäkuun lauantaina v. 1962 pastori Toivo Pajala vihki heidät avioliittoon. Artturi on jo kotona Herran luona, mutta Tellervo asuu edelleen Thunder Bayssa ja palvelee Herraa laulunlahjallaan.

Koonnut OA

Jatkoa sivulta 3

Pelkoni, huoleni Herralle annan

mitä en osannut nimetä. Niin meni se pääsiäinen koukoksissa käydessä ja Romanos-yhtyettä kuunnelles-sa. Ei niinkään ne saarnat puhutelleet, vaan ne laulut, joita kuuntelin. Siinä sitten toisena pääsiäispäivänä minusta käytiin sisäistä kamppailua. Koin sisimmäs-säni mennä tuonne eteen ja pyytää rukoilemaan puolestani, mutta ihmispelko laittoi esteen. Silloin oli herätystä Vaasan helluntaiseurakunnassa ja eteen meni paljon kaikenikäisiä. Onneksi minun vieressäni istui eräs ihana, saman taloyhtiön iäkäs mummu, Helvi Puska, jonka kanssa keskustelin ja niin hän sanoi, että mene vain sinne ja sano vaikka että kyllä Jumala tietää minun asiani. Niin sitten menin esille ja silloinen saarnaaja Alpo Auvinen tuli ja rukoili minun puolestani syntisen rukouksen ja julisti minun syntini anteeksi Jeesuksen nimeen ja vereen. Koin siinä kuinka jotain uutta ja puhdasta tuli tilalle ja kuolemanpelkoni otettiin pois. (Helvi ja Alpo ovat jo Herran luona, Helvi oli minulle hengellinen äiti ja Alpo minun hengellinen isäni. He pitivät minusta hyvää huolta,” elämäni” ensimmäisinä vuosina)

nukkui kokouksessa ja joskus hän lauloi. Myös pyhäkoulu aloitettiin paikkakunnalla ja erään kerran mukana oli Sysmän rovasti. Viisi-vuotias Tellervo lauloi hänelle kuusi säkeistöä ”Jeesuksesta laulan, Jeesuksesta vaan.” Tämä oli Tellervon ensimmäinen julkinen soolo. Rovasti antoi hyvää palautetta: ”Kyllä oli pitkä laulu ja reippaasti laulettu.” Tellervo oppi lukemaan 5-vuotiaana ja oli siten kaksi vuotta edellä muita, koulua aloittaessaan. Koska Tellervo oli jo lukutaitoinen, opettaja lainasi hänelle ihania, paksuja satukirjoja luettavaksi. Seitsenvuotiaana, lasten leirillä, äidin sylissä istuessaan, ukkosen jyristessä, salamoiden leimahdellessa, hän nosti kätensä merkiksi, että haluaa

Kotiin tullessani kerroin miehelleni, että olen antanut elämäni Jeesukselle, ja voi mitä iloa ja riemua sain kokea siitä. Sanoohan Sana Room. 10:10: ”Sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.” Olin silloin avioliitossa mieheni kanssa ja siinä viikkojen aikana kävi selväksi, että en voi olla tässä ”liitossa” vaan meidän täytyy mennä naimisiin, koska meillä oli jo lapsi syntynyt vuotta aikaisemmin. Jumalan tahto on yhdistää, eikä hajot-taa. Kasteasia kävi selväksi minulle myös ja kuoroon meno, mutta tämä avioliitto asia piti hoitaa ensin kuntoon. Meidät vihittiin 18.6.1983, ja kesän aikana sain käydä kasteella ja liittyä sen jälkeen laulukuo-roon.

Hän on uskollinen

Jumala on ollut uskollinen elämässäni, ja mieleeni nouseekin monia konkreettisia esimerkkejä. Olen saanut monia rukousvastauksia. Yksi on, että äitini tuli uskoon minun jälkeeni ja hän taas johdatti siskoni anopin Herran luo samana iltana. Rukoilin, että anna Jeesus minulle maallinen ISÄ, koska oma isäni oli jo kuollut. Silloin sain olla ”osallisena” äitini ja Arthurin ensitapaamisessa ja sitä kautta koin kuinka Aamor ja Huumor kohtasivat kotonamme ja niin siitä syntyi minulle isäpappa.

Olen saanut johdattaa myös ystäviäni Herran luo ja

rukoilla heidän puolestaan. Herra on varjellut liikenteessä. Kerran eräs rattijuoppo lähti ajamaan humalassa ja oli sekunteista kysymys, että olisimme ajaneet kolarin. Rattijuoppo ajoi autonsa katolleen pellolle ja minä säästyin pelkällä ”shokilla”. Sen muistan kuin eilisen päivän. Monissa leikkauksissa olen ollut vuosien aikana ja niissäkin Herra on auttanut. Olin pyytännyt rukousapua, kun vuosia sitten minulle jouduttiin tekemään hätäleikkaus vatsassa. Pyysin miestäni soittamaan isäpappani ja rukoilemaan puolestani. Samalla kun lääkäri tuli huoneeseeni sanoin, että annatko kätesi että voin rukoilla puolestasi kun leikkaat minua. Minulla todettiin perforaatio ruokatorvessa ja se pitää leikata 24 tunnin aikana. Kiitos Jumalalle, että siellä ei ollut reikää vaan maksaan oli tullut edellisestä leikkauksesta kiinnikkeitä. Vaikka kuvissa näkyi selvästi, että se on perforaatio. Uskon vakaas-

Viisauden sana palsta

Siru
”Sirusta pala.
Paloista kokonaisuus.
Kokonaisuudesta täydellisyys.
Täydellisyydestä iankaikkisuus.”

Timo.T.Pellinen- (Ruotsissa asuva siirtolainen)

ti, että tässä Herra todella vastasi 100%:sti rukoukseen. Ne monet kerrat, kun olen vuosien aikana ollut sairaalassa, ovat olleet minulle ns. akuutti todistusmatkoja. Aina on ollut joku, jonka puolesta olen saanut joko rukoilla tai vain vahvistaa häntä taivastiellä

Viime vuonna, kun minulle vaihdettiin sydämen tahdistin vatsaan paikallispuudutuksessa, niin koin kuinka minua kannettiin kuin ilmassa. En tiedä oliko ”Diapam 5 mg” syynä, mutta minua nauratti melkein koko ajan siinä pöydällä ollessa. 27 vuotta oli tahdistin ollut minun vatsallani ja nyt se jouduttiin vaihtamaan uuteen. Minun rakas Sananpaikkani onkin: ”Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne!” sanotaan Nehemian kirjassa (Neh. 8:10). Olen saanut kokea kaikista vaikeuksista huolimatta, että saan iloita ja kiittää Herraa jokaisesta päivästä. Jumala on pitänyt minusta ja perheestäni hyvää huolta ja johdatusta on ollut matkallani todella paljon.

Monet teistä lukijat, olette nyt erilaisissa elämäntilanteissa ja koettelemuksissa, mutta kaikista huolimatta Herra näkee ja tietää sinun tilanteesi ja haluaa koskettaa elämääsi ja vapauttaa ja viedä sinut asioitten yläpuolelle näkemään elämäsi Hänen mahdollisuutensa. Herra siunatkoon sinua ja antakoon sinulle voimaa kulkea tämä loppumatka Hänen kanssaan. Lopuksi laitan tähän Hilja Aaltosen runon: Käteni

Eeva Kota-aho

Käteni

Tässä on käteni.

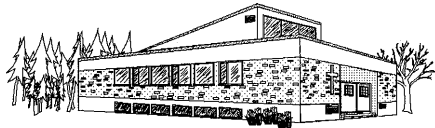
Vaikka en tänään ymmärrä vielä jokaista askelta Jumalan tiellä, ei se tee turhaksi reittiä tätä. Hoitoaan vaille koskaan ei jätä. Siksi lapsen tavalla sanon: ”Tässä on käteni, apuas anon.”

Vaikka ei silmäni kauaksi yllä. Se mitä näen riittää kyllä. Taivas on määrännyt ajat ja tieni, omille harteille vastuu jää pieni.

Kuninkaallista arvoa kannan. Pelkoni, huoleni Herralle annan. Isäni, valtiastaivaan ja maan, Hänkö ei pystyisi huolehtimaan.

Hilja Aaltonen

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastorit: Finnish: **Sam Tuokkola** 705 522-2164

English: **Markus Rukkila** 705 920 9819

1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5

Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca

Web sivu. siionchurch.com

Su • **Aamukokous** klo 10.00

• **English Service** klo 12.00

To • **Sana ja rukous** klo 19.00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.

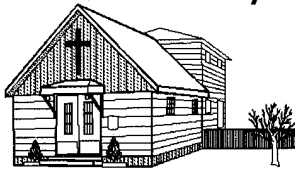
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

199 Main Street

South Porcupine, ON P0N 1H0

Anna Annala

Puh/Fax 705.235.5025

aviisi3000@yahoo.ca

Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9

FM, Hearst 92.9 FM,

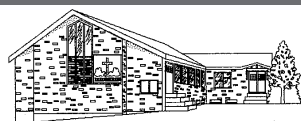
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,

Timmins 104.1 FM

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko
LifeSpring Church

891 peoples rd,

Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Puh & Fax 705.253.8383

Sähköposti: finnchurch@gmail.com

Pastori Veli-Matti Suoperä 705.542.3945

Internet: www.finnishchurch.com

SUNNUNTAISIN:

9:30 AM

10:30 AM

AAMUKOKOUS

SUNDAY CELEBRATION,

KIDS CHURCH, NURSERY

KESKIVIikkoISIN: 2 PM SANA JA RUKOUS

TORSTAIISIN: 7 PM IGNITE

Puhelinhartaus: 705.253.2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: ”Menkäämme Herran huoneeseen”.

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. 978.343.9659

Rukousskokoukset kodeissa.

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Johtava pastori **Petri Kosonen**

561.252.5355

Perhepastori **Esa Ontermä**

863.414.0936

Puh/fax kirkolle: **561.318.6114**

Sähköposti: info@kotikirkko.us

Internet-kotisivu: www.kotikirkkoflorida.com

Su **klo 10:00 am**

klo 6:00 pm

Ke **klo 7:00 pm**

klo 7:00 pm

To **klo 7:00 pm**

Su **klo 9:00 am**

Sunday Celebration

Iltakirkko

Midweek Charge

Youth

Sanan ja rukouksen ilta

Radio-ohjelma ”Hyvät Uutiset”

asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

bayview family church

Toronton Suomalainen Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3

Tel 416-619-9176 Puh. 416-222-2291

Pastori **Paavo Korpela** Puh. 647.784.0854

Pastor **Darren Godfrey** Tel. 416.733.0854

Pastor **Steve Melnichuk** Tel. 416.619.9176

Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su * Bayview Family church service 9:30

Aamukokous suomenkielinen 11:00

Ti * Päivän Sana ja rukous 11:00

Pe * Nuorisoiita / Youth meeting 19:30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

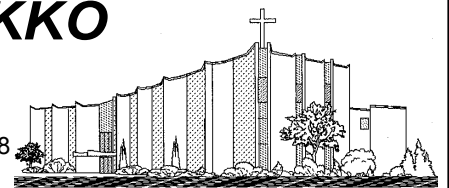
Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.

Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen** 604.620.6108

Pastori **Jarno Karjanlahti** 604.431.7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00

Sun • English Service & Sunday School 11:15 am

To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00

Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604.324.4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. 250.381.2418

Raamattupiirin tilaisuuksista ilmoitetaan paikallisesti

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403.248.9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. 306.735.2510

706 Green Street. Whitewood, SK S0G 5C0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. 807 .767.6938 Fax 807.767.

7587

e-mail: saalem@shaw.ca •

Puhelinhartaus: 807.767.7875

Pastori

Pekka Perho 807.472.5660

Su • klo 9:30

Sunday • 11:00

Ke • klo 19:00

To • klo 13:00

Thursday 7:00 pm

Friday • 8:00 pm

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00

asemalla103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Englanninkielinen toinen työntekijä

Rob Freeman 807.707.0985

Nuorisopastori: **Arttu**

Koskenranta 807.632.5967

arttu.koskenranta@gmail.com

Highway Youth

ABLaze Worship, word & ministry

Eläkeläiset joka toinen viikko

Sana & rukous

Saalem Sunday & Kids Church

Aamukokous

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Esther Greusin jalanjäljillä Intiassa

oli huono, ja olla johtotehtävissä saattoi olla monelle ongelmallinen. Kuulimme, että aluksi kylän asukkaat eivät olleet tietäneet, oliko hän mies vai nainen. Hän oli usein pukeutunut väljiin housu/takkiasuihin ja baskeri päässä ajoi polkupyörällä, mitä intialaiset naiset eivät koskaan tehneet. Vähitellen he kuitenkin hyväksyivät hänet ja oppivat tietämään, että hän ja Jumalakin rakasti heitä. Kansalaisten kunnioitusta lisäsi vielä, että hän, toisin kuin vallassa olleet brittiläiset, oli vaivautunut opettelemaan heidän kielensä ja murteensa jo heti maahan tultuaan.

Pian hänen Intiaan saapumisensa jälkeen kaikki yhteydet länsimaihin katkesivat puhjenneen maailmansodan vuoksi. Esther oli oppinut niin hyvin paikallisia kieliä, että tuona aikana pystyi elättämään itsensä työskennellen konekirjoittajana tehtaassa tehden samalla Jumalan valtakunnan työtä. Pelastusannon lisäksi hänen saarnojensa lempiaiheet olivat

Palmula

Orpotyttöjen iltahartaus

Jatkoa sivulta 5

miin mukaan, ja aikamme siellä sujahti vauhdilla ohi.

Raamattukoulussa on 36 oppilasta, jotka opiskelevat siellä kaksi vuotta. Heistä valmistetaan hengellisen työn tekijöitä Pohjois-Intian, Bengaalin ja Nepalin syrjäkyläin. Syyslukukaudelle olisi tulossa 58 oppilasta. Koulun suurimpana tämänhetkisenä haasteena on poikien romahduspisteessä olevan asuntolarakennuksen uusiminen.

Aamuisin jokainen meistä piti raamattukoulussa luentoja, ja Paavo jatkoi vielä iltapäivisinkin. Arki-iltoina puhuimme kukin vuorollamme oppilaitten rukousskokouksissa. Sunnuntain jumalanpalveluksessa olimme erikoisvieraina mukana todistaen, laula-

Paavo saarnaa tulkkinaan Yabesh Samuel

en ja soittaen, ja pastori Paavo julisti Jumalan Sanaa. Saimme myös kunnian olla mukana lastenkoulun lukukauden päättäjaisissä ja jakaa palkintoja ansiotuneille oppilaille. Vierailimme myös kyläkirkossa peltojen keskellä. Siellä oli palava ryhmä rukoilevia naisia. Saimme myös nauttia heidän valmistamastaan

maukkaasta ruoasta. Meillä oli sen lisäksi tilaisuus tutustua pariin lähettyvillä olevaan lapsityökeskukseen, joissa meitä pidettiin kunniavieraina. Paavo kannusti ohjaajia ja opettajia jatkamaan hyvää työtään lapsien hyväksi. Iltapäivisin tapasimme useita Estherin entisiä työtovereita, Saalem Churches of Northern India pastoreita, joista useimmat hän oli aikanaan kouluttanut.

Kenttä oli ollut kova; tätä aluetta kutsuttiinkin lähetysten hautausmaaksi. Kesti useita vuosia ennen kuin ensimmäinen intialainen, Ruben Roe, tuli uskoon. Hänestä tulikin myöhemmin pastori ja luotettu työtoveri moniksi vuosiksi. Hänkin on jo muuttanut Herran luo, mutta hänen leskensäkin tuli meitä tapaamaan.

Meitä kiinnosti tietää, mitä Estherin kanssa työskennelleet olivat hänestä huomioineet, mitkä olivat hänen saarnojensa lempiaiheet, ja millainen hän oli ihmisenä. Meille kerrottiin, että Estherillä oli tulinen temperamentti, joka silloin tällöin saattoi pulpahtaa esille, jos asiat eivät menneet oikein. Jokainen kansallinen työtoveri kuitenkin tiesi Estherin aina heitä rakastaneen. Yksinäisen naisen asema siinä kulttuurissa

Pyhän Hengen täyteys ja sen tuoma voima ja Jeesuksen takaisin tuleminen. Joku pastoreista mainitsikin, että olipa hän lukenut tekstinsä mistä kohdasta raamattua hyvänsä, näihin asioihin hän aina palasi. Pastoreilleen hän oli myös antanut tehtäväksi jatkaa näistä saarnaamista loppuun saakka. Viimeistä kertaa Intiasta lähtiessään hän oli luovuttanut heille manttelinsa sanoen: ”Te olette nyt lähetysaarnajia. Vastuu on nyt teidän. Menkää ja saarnatkaa evankeliumia!”

Esther Greusin rikas ja hedelmällinen elämänsä vuosina 1906-1996 päättyi Sault Ste. Mariessa, Ontariossa. Monet hänen työtään kannattaneet yksityiset ja seurakunnat ovat tallentaneet tietoja, kuvia ja henkilökohtaisia kertomuksia, joista voisi olla hyvää aineistoa tähän kirjaan. Kaikki tällainen materiaali otetaan kiitollisuudella vastaan ja voidaan pyydetessä palauttaa alkuperäisille omistajille.

Sylvia Rukkila

c/o Saalem Finnish Pentecostal Church
2570 Bayview Ave.

Toronto, ON M2L 1B3

Sähköpostitse: sylviarukkila@sympatico.ca